

En måned i India – et minne for livet

Siden 2001 har ti norske tannleger til sammen gitt 13 måneder til et velfungerende tannhelseprosjekt i Chennai, tidligere Madras, ved Bengalbukten i India. Dit kommer tannleger fra hele verden, i regi av Rotary Foundation Volunteers program, og jobber til beste for, på årsbasis ti tusen skolebarn og andre som ellers ikke har råd til den mest elementære form for tannbehandling.

Tannlegen Nayeem Syed på Lørenskog har opp gjennom årene vært flere steder i Latin-Amerika, Karibia og Afrika, og gjort en frivillig innsats gjennom ulike Rotary-prosjekter innen tannhelse. I 1998 bestemte han seg for å gjøre det mulig for tannleger å reise til India og jobbe på samme måte. Gjennom innsats fra hans egen og fire andre Rotary-klubber, samt en uavhengig støttegruppe, var prosjektet et faktum i 2001. Støttegruppens leder heter Richard Wiger, og ham møter vi ved Folkehelseinstituttet i Oslo.

– Hva er det som venter tannlegene som kommer til Chennai?

– Der venter hus, kokk og vaskehjelp – og en spennende og vel tilrettelagt måned ved Kottivakkam Dental Centre, som nærmest ved et under unnsnapp sunamiens ødeleggelser sist jul. Vår daglige leder Sampath Sridhar har timeboken klar ved klinikken, og planlegger dessuten all reisevirksomhet med det mobile utstyret. Tannlegene, som kommer fra måned til måned, er dermed med på å sørge for at skoler og andre institusjoner i området blir dekket. Med på turene er alltid en fast assistent, og sjåføren naturligvis. Vi har en fin ny Toyota van som gjør reisen behagelig og sikker, både for mennesker og utstyr. Siden vi befinner oss ni grader nord for ekvator, og det er varmt, har vi for sikkerhets skyld utstyrt bilen med dobbelt air condition-

Mye av tiden til tannlegene som opererer fra Kottivakkam Dental Centre går med til å behandle glade jenter og gutter. Foto: Richard Wiger.

ing-anlegg. Rent vann er med på alle turer, og strømaggregatet er ofte i bruk. Rett som det er foregår behandlingen utendørs, gjerne i skyggen av et tre. Tannlegene er fornøyde med det spesialutviklede feltutstyret og behandlingen består hovedsakelig av fjerning av tannstein, fyllinger og ekstraksjoner.

– Hva er erfaringene til de norske tannlegene som har vært i Chennai?

– Alle har fått mye ut av oppholdet, og flere har vært der mer enn én gang. Noen deler til og med livet inn i før og etter. Det gjelder kanskje særlig dem som ikke tidligere har vært i deler av verden som har en slik fattigdom som man ser i India. Det er noe helt annet enn vi er vant til, og det er givende å jobbe blant disse menneskene som har så grunnleggende og store behov, og setter slik pris på den hjelpen de får.

De fleste lever på under 15 norske kroner per dag, og da er ikke tannbørste og tannkrem øverst på prioriteringslisten. Men de vet at tennene skal passes på, og fantasien er det ikke noe i veien med. De bruker både aske og salt som rengjøringsmiddel, og en kvist fra neemtreet kan bli tannbørste.

Vi har forresten startet et prøveprosjekt med utdeling av tannbørster og tannkrem, og er spente på resultatet av det.

– Er det én og én tannlege av gangen som reiser?

– Ja. Men mange tar med seg ektefellen, enten begge er tannleger, eller ektefellen er noe annet innen helse, eller kanskje lærer. En av de norske som var nede nå i vinter, sammen med sin kone som er spesialist på hygiene, endte opp med å stå for bygging av toaletter til en skole med 700 elever, der det ikke fantes ett eneste toalett fra før. Det kom opp i løpet av to uker. Man kan tenke seg hvordan det har økt livskvaliteten til disse elevene, som tidligere måtte gå opptil flere kilometer når de skulle hjem på toalettet. Der ble det innvielsesfest for syv pike- og syv guttetoaletter, og Rolf og Kari-Lotte Aspestrand ble dekorert og fikk en æresplakett på veggen.

Andre tannleger tar med seg forbruksmateriale og utstyr og donerer til prosjektet. For ikke lenge siden fikk vi en herdelampe av en svensk tannlege. For øvrig er klinikken bygget opp av brukt utstyr fra Den offentlige tannhelsetjenesten i Norge.

skolebarn, og det blir mange hyggelige møter med

Foto: Richard Wiger.

– Hvordan finansieres driften av dette prosjektet?

– Hittil har det vært finansiert gjennom Rotary Volunteer, men vi har dessverre nettopp mottatt budskapet om at vi fra og med sommeren neste år ikke har den sikkerheten lenger. Så nå er vi på leting etter andre løsninger. Det som er sikkert, er at prosjektet kommer til å fortsette. En del midler samles inn gjennom støttegruppen, der hovedinntekten kommer fra bingovirksomhet på Lørenskog. Vi har fått tilbud fra den

katolske kirken, men ønsker at prosjektet skal være politisk og religiøst uavhengig.

– I hvilken grad er tannlegene med på å finansiere sitt eget opphold der nede?

– Tannlegene som reiser ned får dekket reise, kost og losji, men ikke lønn. Noen bruker ferien sin på dette, og mange er tannleger som nylig eller ikke fullt så nylig har pensjonert seg.

– Hvor kan tannlegene som har lyst til å reise henvende seg?

– De kan henvende seg til Nayeem Syed, som treffes på telefonnummer 67 90 29 97 eller famsyed@hotmail.com, eller til meg på telefonnummer 22 04 23 38, forteller Richard Wiger som håper å høre fra flere, selv om Chennai-prosjektet er godt dekket med tannleger fra hele verden i et års tid fremover.

Ellen Beate Dyvi